

Arrest

nr. 81 531 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CILINGIR en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 september 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 15 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaanse nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Chirang. In het kader van de algemene onderdrukking van de Lhotshamapa's door de overheid waarbij in uw dorp de school werd gesloten, leraars

werden meegenomen, schoolboeken werden verbrand, en mensen werden verkracht en gedood en verdwenen, vluchtten uw ouders met u en uw grootmoeder naar India in juni of juli 1991 en jullie vestigden zich in Darjeeling. Uw ouders keerden in 1992 terug naar Bhutan en u vernam sindsdien niets meer over hen. U vermoedt dat ze niet meer in leven zijn. Uw grootmoeder voedde u verder op en u ging regelmatig op bezoek bij uw oom in Nepal die al van voor uw geboorte Bhutan had verlaten. Omdat u in India over geen documenten beschikte verliet u dat land op 12/09/2011 en vloog naar Moskou waar u de volgende dag aankwam. Vervolgens reisde u per auto en te voet naar België waar u op 15/09/2011 aankwam. Diezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een "Clearance Certificate" van de Bhutanese politie uitgereikt op uw naam, een "Transfer Certificate" van de het Departement van onderwijs van de Bhutanese overheid, een ontvangstbewijs van het ministerie van Financiën, een gezondheidsrapport van u als baby, een postpak van DHL en een enveloppe.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Uw beweerde Bhutanese nationaliteit en herkomst uit Bhutan worden immers ongeloofwaardig bevonden en dit om verscheidene redenen. Zo verklaarde u dat u niet wist of u nog familieleden, verwanten of kennissen heeft die in de Lhotshamapa-vluchtelingenkampen verblijven. U heeft zich daarover ook nooit geïnformeerd (CGVS pp. 6-8). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is het echter onmogelijk dat een Bhutanese vluchteling niemand kent in de vluchtelingenkampen in Nepal. Evenmin kon u aangeven of u nog familie, verwanten of kennissen had in Bhutan en ook daarop verklaarde u dat u er geen belangstelling voor had en voegde het er onbegrijpelijke "ik ben niet geïnteresseerd in politiek" aan toe. Deze zaken stroken niet met het gedrag dat redelijkerwijs kan worden verwacht van een Bhutanese Vluchteling, die, omwille van zijn etnische afkomst zijn land diende te ontvluchten en wiens ouders naar Bhutan terugkeerden en er verdwenen of werden omgebracht en die regelmatig op bezoek ging bij zijn oom in Nepal (CGVS pp. 4, 6).

U kon uw dorp en de streek waar u vandaan kwam in Bhutan ook amper beschrijven. Uw antwoorden beperkten zich tot dat u zich de huizen en wouden en de school herinnert. Gevraagd naar een betere beschrijving van uw dorp antwoordde u slechts dat er allemaal Nepalese mensen woonden en dat u het zich verder niet herinnerde. Gevraagd of u uw omgeving beter kon beschrijven, beperkte uw antwoord er zich toe dat heel koud was in de winter en dat er wouden waren. Verder kon u uw omgeving niet beschrijven. Welke dorpen er aan uw dorp grensden, wist u ook niet, uit welke "block" (verzameling dorpen) uw district bestond wist u evenmin als u wist welke "block" er aan uw "block" grensden (CGVS p. 8). Voor een zoon van landbouwers is het ook niet aannemelijk dat u niet kon aangeven welke "cash crops" er veel op plantages worden gekweekt in het zuiden van Bhutan (CGVS p. 7). Van iemand die tot zijn achtste in Bhutan heeft verbleven kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij een omstandigere omschrijving kan geven van zijn dorp en zijn omgeving, des te meer daar u bij uw grootmoeder woonde in India tot 2009. U kon, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, ook enkel één district correct aangeven dat aan uw district grenst (CGVS p. 9).

Op de vraag hoe de Nepalese bevolkingsgroep (Lhotshampa's) zich onderscheiden van de andere Bhutanezen beperkte uw antwoord zich tot: "religie, cultuur, taal vooral en kledij, hindoereligie". Voordien had u wel al aangegeven dat de Nepalezen die in Bhutan konden blijven de Dzongkha-taal moesten spreken en de Bhutannese kledij, de "go" en de "kira" moesten dragen. Verder kon u de onderscheiden niet aangeven. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd. Gevraagd waarom u dit niet deed, antwoordde u gewoonweg dat u er niet aan dacht. Ook over wat de problemen waren van de Lhotshampa's in het algemeen dat velen dienden te vluchten of het land werden uitgewezen, kon u amper iets zeggen. U verklaarde dat het was omwille van "religie, taal, cultuur en kledij", verder kon u de problemen niet toelichten. Gevraagd naar wanneer de problemen begonnen antwoordde u slechts dat de mensen in 1991 het land begonnen te verlaten en dat er een nieuwe wet of verordening was die "één taal, één cultuur" ordonneerde. Verder kon u de problemen niet toelichten. Hoe de naam was van dat "koninklijk decreet" waarnaar u verwees, wist u niet. U wist ook niet hoeveel codes en categorieën er werden gebruikt bij de volkstelling in Bhutan einde de jaren '80, begin de jaren '90 en in welke code of categorie u en uw familie werden ondergebracht. U kon evenmin aangeven hoe die codes en categorieën een rol speelden in de problemen van de Lhotshampa's in Bhutan. Nochtans speelden deze codes of categorieën, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, een belangrijke rol in het statuut dat de Lhotshampa's in Bhutan tijdens deze volkstelling werden toegewezen. Gevraagd naar de namen van enkele belangrijke activisten voor de zaak van de Lhotshampa's moest u het antwoord schuldig blijven. Namen van organisaties of partijen die opkomen

voor de rechten van de Lhotshampa's kon u ook niet opgeven. U heeft zich over al bovenstaande zaken ook nooit verder geïnformeerd. Meer nog u verklaarde zelfs meer dan eens dat u daar geen interesse voor heeft. (CGVS pp. 9-11). Dit is opnieuw onaannemelijk voor een Bhutanese vluchteling die omwille van zijn etnie zijn land diende te ontvluchten en wiens ouders na hun terugkeer naar Bhutan verdwenen of werden gedood. Dit is nog meer zo daar u in India altijd -tot ze stierf in 2009- bij uw grootmoeder verbleef en u regelmatig op bezoek ging bij uw oom in Nepal die beiden ook van Bhutan afkomstig zijn en u zich bij hen over deze zaken gemakkelijk kon hebben geïnformeerd. Het antwoord dat u op een bepaald moment gaf, dat u niemand ontmoette en als u iemand ontmoette u het kon hebben geweten houdt dan ook geen steek (CGVS pp. 4, 9-11).

Uit bovenstaande blijkt een dermate grote desinteresse in uw etnische afkomst, in uw in Bhutan verdwenen ouders of eventueel gevluchte of achtergebleven familieleden, verwanten of kennissen in uw oorspronkelijke leefomgeving, in de problemen van de Lhotshampa's in Bhutan, de etnische groep tot wie u beweert te behoren dat er onmogelijk geloof kan worden gehecht dat u een Lhotshampa bent en over de Bhutanese nationaliteit beschikt of van Bhutan afkomstig bent.

De documenten die u neerlegde vermogen niet de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin om te buigen. Ze volstaan niet om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. U legde een "Police Clearance Certificate" neer dat certificeert dat u geen crimineel verleden hebt en dat u niet betrokken was in antinationale activiteiten. Daarover moet worden opgemerkt dat u, gevraagd naar de betekenis van een "Police Clearance Certificate" (ook "Census Clearance Certificate" genoemd), het antwoord schuldig moest blijven (CGVS p. 10). Bovendien verklaarde u over dit certificaat dat het een politierapport was, uitgereikt aan uw vader en dat uw naam er ook in stond vermeld. Gevraagd van wie het attesteerde dat hij geen crimineel verleden had, bleef u het antwoord schuldig (CGVS p. 5). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht dat dit attest aan u werd uitgereikt of op een rechtmatige wijze werd opgesteld. Over het ontvangstbewijs van het ministerie van Financiën voor het departement van Onderwijs moet worden opgemerkt dat het bevreemdend is dat u dit als zevenjarig kind zou hebben betaald en dat het niet werd uitgereikt op naam van één van uw ouders. Over het "Transfer Certificate" met puntenlijsten moet worden opgemerkt dat u geen enkel officieel identiteitsdocument met foto kan neerleggen dat staft dat dit document op uw persoon van toepassing is. Dit geldt tevens voor alle andere door u neergelegde documenten, waaronder de gezondheidskaart van u als baby. Bovendien moet over al deze documenten worden opgemerkt dat bovenstaande vaststellingen betreffende de geloofwaardigheid van uw beweerde Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan, tevens onaannemelijk maken dat deze documenten op u van toepassing zijn. Het postpak van DHL en de enveloppe tonen louter aan dat u post ontvangt uit Nepal.

Bovenstaande vaststellingen zorgen ervoor dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet vaststellen dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan immers omwille van de ongeloofwaardigheid van uw Bhutanese nationaliteit of herkomst uit Bhutan onmogelijk vast stellen wat uw nationaliteit of land van herkomst is waardoor hij niet kan inschatten of u daadwerkelijk nood hebt aan internationale bescherming onder het Vluchtelingenverdrag of onder de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504). Verzoeker heeft trouwens geen belang bij het vragen van de schorsing van de bestreden beslissing aangezien het beroep tegen deze beslissing krachtens artikel 39/70 vreemdelingenwet van rechtswege opschortend werkt (RvV 17 september 2007, nr. 1744).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel een schending van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (wet van 29 juli 1991) aan en in een tweede middel een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032).

3.1.1. De commissaris-generaal stelde dienaangaande vast dat verzoeker onbekend is met familieleden, verwanten of kennissen in de Lhotshampa-vluchtelingenkampen, hij zijn streek van herkomst amper kon beschrijven en hij verder de concrete problemen van de Lhotshampa's in Bhutan niet genoegzaam kon toelichten, hij de gebruikte codes en categorieën bij de volkstelling einde jaren '80 – begin jaren '90 niet kent en geen namen van belangrijke activisten, organisaties of partijen die opkomen voor de rechten van de Lhotshampa's kende. Verder blijkt dat verzoeker hierin een dermate grote desinteresse vertoonde dat er onmogelijk geloof kon worden gehecht dat verzoeker een Lhotshampa is en over de Bhutanese nationaliteit beschikt of van Bhutan afkomstig is.

3.2. Verzoeker herhaalt dat hij Bhutan reeds op achtjarige leeftijd heeft verlaten en stelt dat zijn kennis beperkt is tot hetgeen hem werd verteld door zijn grootmoeder. Hij stelt tijdens het interview ook elementen te hebben aangegeven die indirect kunnen bewijzen dat hij van Bhutan afkomstig is.

3.2.1. De Raad benadrukt vooreerst dat verzoekers verklaringen getuigen van een verregaande onwetendheid, zoals correct door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing weergegeven. Verzoeker is *quasi* niet op de hoogte van de Bhutanese (sub)bevolkingsgroepen, noch van belangrijke en direct waarneembare aspecten uit zijn eigen onmiddellijke leefomgeving in Bhutan ('*blocks*', '*cashcrops*', hoofdstad van zijn eigen district, eigen huisnummer noch Thramnummer in Bhutan, buitenkant en decoratie Bhutanese huizen), kan de kenmerken van de Nepali in Bhutan, noch hun problemen en de redenen aan de basis van hun exodus genoegzaam toelichten, weet niets van de vluchtelingenkampen, noch van de codes, noch van belangrijke activisten of organisaties die zich voor de rechten van de Nepali in Bhutan hebben ingezet. Verzoeker kan evenmin genoegzaam verduidelijken waarom zijn ouders uit Bhutan zijn gevlucht.

Daar waar verzoeker meent dat hij niet gedetailleerd is ondervraagd over de kledij die de Bhutanen droegen terwijl de bestreden beslissing stelt dat hij niet meer uitleg kon geven, stelt de Raad vast dat verzoekers onkunde om verdere uitleg te geven slaat op het geheel van de onderscheidende kenmerken van de Nepali ten opzichte van de Bhutanen, waarbij verzoeker uitdrukkelijk verklaarde hier niets meer over te kunnen vertellen en zich evenmin geïnformeerd te hebben (gehoorverslag p. 9, randnrs. 47-48). Daar waar verzoeker overigens meent dat "*De Commissaris Generaal gaat ervan uit dat de Nepalese bevolkingsgroep sowieso iemand van de vluchtelingenkamp moet kennen zonder hieromtrent enige bewijs voor te leggen*", verwijst de Raad naar de in het administratief dossier opgenomen informatie die verzoeker niet weerlegt. Betreffende de door verzoeker aangehaalde 'indirecte elementen' kan slechts worden vastgesteld dat sommige daarvan geen grond vinden in het gehoorverslag (zie onder meer Bhote, democratie). Ten slotte merkt verwerende partij ter terechtzitting terecht op dat verzoeker in tegenstelling tot zijn verklaringen op het CGVS ter terechtzitting beweert dat zijn grootmoeder in Bhutan woonde tot ze stierf en dat zijn incoherente verklaringen over de wijze waarop hij via een vriend van zijn vader de neergelegde stukken verkreeg slechts de waarachtigheid van zijn verklaringen verder ondergraven.

3.2.2. Hoe dan ook in zoverre verzoeker zich weinig herinnert over Bhutan, kan worden aangenomen dat zijn familie, zijn grootmoeder en zijn oom hem vertelden over hun familiegeschiedenis en hun specifieke situatie als Nepali Bhutanen, te meer nu verzoeker bij zijn grootmoeder verbleef tot ze stierf in december 2009, op welk moment verzoeker reeds 26 jaar was, en ook regelmatig op bezoek ging bij een oom in Nepal, die beiden afkomstig zijn van Bhutan en dat verzoeker zich bij hen aldus eenvoudig had kunnen informeren, of door hen spontaan in contact gekomen is met volksgenoten. Verder dient te worden aangenomen dat zijn ouders en grootmoeder verzoeker hebben opgevoed met hun eigen gebruiken en gewoonten die kenmerkend zijn voor de Nepaleessprekende Bhutanen. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Nepalese afkomst en Bhutanese herkomst laten daarenboven net toe te verwachten dat hij wel zou navragen naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn eigen problemen en toenadering zou zoeken tot zijn gemeenschap, minstens op de hoogte zou zijn van hun situatie die hem immers persoonlijk raakt. Dit is niet het geval. In deze dient de Raad zelfs vast te stellen dat verzoekers ouders zouden zijn teruggekeerd naar Bhutan en verzoeker daarop zelfs geen poging heeft ondernomen om zich hierover te informeren, laat staan hen te contacteren (gehoorverslag p. 6) of, wat niet redelijk is te veronderstellen, ook niet omgekeerd.

3.2.3. Dat verzoeker zelfs niet eens moeite gedaan heeft om zich over al deze personen, directe familie en volkswesties te informeren, ook niet doorheen zijn volwassen leven, getuigt van een verregaande desinteresse die niet verenigbaar is met zijn beweerde afkomst en herkomst. Dit klemt te meer nu verzoekers komst naar Europa minstens een doorzetting en een bewuste keuze veronderstelt. Verzoeker toont niet aan waarom hij een dergelijk doorzettingsvermogen en wilskracht wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten, maar niet om zich te informeren naar de kenmerken van zijn eigen volksgroep en mogelijke uitwegen in Bhutan, noch om te pogen de Nepalese of Indische nationaliteit aan te vragen (gehoorverslag p. 11), terwijl hij aanvoert India te hebben verlaten omdat hij geen documenten had.

4. Er kan in deze slechts vastgesteld worden dat verzoeker totaal onbekend is met de eigenheid van de Nepaleessprekende Bhutanen zodat bezwaarlijk geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden afstamming van Nepalese bannelingen, zijn beweerde Bhutaanse afkomst en nationaliteit, noch aan zijn hierop gebaseerde asielmotieven.

4.1. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal de door hem bijgebrachte documenten naast zich neerlegt zonder een onderzoek te laten uitvoeren omtrent de authenticiteit, benadrukt de Raad dat het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Hoe dan ook documenten hebben in deze enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, wat *in casu* niet het geval is. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

In deze stelt de Raad daarenboven vast dat alle stukken kleurenkopieën zijn die gemakkelijk te vervalsen zijn en verzoeker ter terechtzitting niet kon toelichten waarom hij geen originelen neerlegt. Bovendien vertoont het "*Police Clearance Certificate*" een aantal vormelijke gebreken die de authenticiteit van het document verder ondergraven: er werden immers geen hoofding, noch contactgegevens vermeld, evenmin is er een gepersonaliseerde stempel aanwezig, noch andere meldingen die uitsluitend geven over de identiteit van de ondertekenaar, waarbij dit document enkel werd geparafeerd en dit over de stempel. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen in deze onduidelijk en onwetend. Ook wat de overige voorgelegde documenten betreft, wordt benadrukt dat verzoeker geen enkel document met foto aandraagt zodat geenszins kan worden vastgesteld of alle voorgelegde documenten *überhaupt* op verzoeker betrekking hebben. Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondergraven door het voorleggen van ondeugdelijke documenten.

4.2. Verzoeker verwijst ten slotte naar en citeert uit een artikel van de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken om aan te tonen dat in Bhutan de mensenrechten van de Nepalese bevolkingsgroep niet worden gerespecteerd. In deze benadrukt de Raad dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Overigens zijn deze rapporten over Bhutan niet relevant nu verzoeker niet aantoont afkomstig te zijn uit dit land of de Bhutaanse nationaliteit te bezitten.

4.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.4. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bhutan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.5. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

4.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK